

การพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยะ สั้นเพื่อเพิ่มศักยภาพการประกอบอาชีพของบุคลากรในอู่ ซ่อมรถยนต์ทั่วไป

The Development of Educational Model for Short Course Program to Potential in Career for Person in Garage.

พงษ์ศักดิ์ ย้อยเสริฐสุทธิ¹ วรพจน์ ศรีวงษ์กุล² สมภพ ตลับแก้ว³

บทคัดย่อ

การวิจัย เรื่อง การพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้น เพื่อเพิ่มศักยภาพการประกอบอาชีพของบุคลากรในอู่ซ่อมรถยนต์ทั่วไป มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบ ดำเนินการตามรูปแบบ และเพื่อประเมินรูปแบบการจัดการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นที่ได้พัฒนาขึ้น ดยดำเนินการที่วิทยาลัยสารพัดช่างสระบุรีและสถานประกอบการ ประเภทอู่ซ่อมรถยนต์ทั่วไป ในอำเภอเมือง จังหวัดสระบุรี ซึ่งผลการวิจัย สรุปได้ดังนี้

1. รูปแบบการจัดการศึกษาที่กำหนดขึ้น เป็นความร่วมมือระหว่างสถานศึกษาและสถานประกอบการ เริ่มจากร่วมมือกันพัฒนาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นให้ตรงกับความต้องการของสถานประกอบการ การจัดการศึกษาสถานศึกษาจะรับผิดชอบการจัดการศึกษาในส่วนของเนื้อหาทฤษฎีและทักษะปฏิบัติงานพื้นฐาน ส่วนสถานประกอบการรับผิดชอบการจัดการศึกษาในส่วนของทักษะปฏิบัติงานอาชีพ โดยทำการวัดและประเมินผลร่วมกัน

2. การดำเนินการพัฒนาหลักสูตรที่สถานประกอบการต้องการ คือ หลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นในรายวิชาช่างเดินสายไฟเครื่องยนต์แก๊สโซลีนหัวฉีด โดยมีเนื้อหาทฤษฎีและทักษะปฏิบัติงานพื้นฐาน ที่เรียนในสถานศึกษา จำนวน 45 ชั่วโมง และฝึกทักษะปฏิบัติงานอาชีพ ในสถานประกอบการ จำนวน 15 ชั่วโมง

3. การดำเนินการจัดการศึกษา มีผู้สนใจสมัครเรียน 43 คน วิทยาลัย ๑ คัดเลือกมาเป็นผู้เรียน 10 คน ดำเนินการสอนเนื้อหาทฤษฎีและทักษะปฏิบัติงานพื้นฐาน ที่วิทยาลัยสารพัดช่างสระบุรี 45 ชั่วโมง และฝึกทักษะปฏิบัติงานจริงในอาชีพ ที่อู่รรณาเซอร์วิส 15 ชั่วโมง โดยใช้ผู้ชำนาญงานจากสถานประกอบการเป็นผู้สอนทักษะปฏิบัติงานจริงในอาชีพ จากการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยรวมร้อยละ 82.95

4. ผลการประเมินรูปแบบการจัดการศึกษา พบว่าผู้บริหารสถานศึกษามีความพึงพอใจในภาพรวมระดับมากที่สุด ($\bar{x}=4.61$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ส่วนใหญ่มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด มีเพียงสองข้อคำถามอยู่ในระดับพึงพอใจมาก คือ การเพิ่มจำนวนผู้เรียนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นและผู้เรียนจบ

การศึกษา ร้อยละ 100 เจ้าของสถานประกอบการ มีความพึงพอใจในภาพรวมระดับมากที่สุด ($\bar{x}=4.71$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ส่วนใหญ่มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด มีเพียงความสะดวกในการส่งบุคลากรเข้าร่วมการจัดการศึกษา อยู่ในระดับมาก ครูผู้สอนมีความพึงพอใจในภาพรวมระดับมากที่สุด ($\bar{x}=4.79$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีความพึงพอใจมากที่สุดทุกข้อคำถาม ผู้ชำนาญงานมีความพึงพอใจในภาพรวมระดับมากที่สุด ($\bar{x}=4.50$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ในส่วนของเรื่องระยะเวลาในการสอนทักษะปฏิบัติงานอาชีพ การแลกเปลี่ยนประสบการณ์กับครูผู้สอนในสถานศึกษา อยู่ในระดับพึงพอใจมาก ส่วนผู้จบการศึกษามีความพึงพอใจในภาพรวม ระดับมากที่สุด ($\bar{x}=4.74$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีความพึงพอใจมากที่สุดทุกข้อคำถาม

คำสำคัญ: รูปแบบ, หลักสูตร, ผู้ช่วยรถยนต์, ผู้ชำนาญงาน

Abstract

The purposes of this study were to develop, implement, and evaluate a model on occupational short course organization. The implementation of the model was undertaken in Saraburi Poly-technical College and a garage in Muang District, Saraburi Province. The results of the research were as followed:

1. The proposed model was of cooperation between educational institutes and establishments. Both parties initially co-developed occupational short course to meet the need of the establishments. The educational institutes were responsible for educational provision which included theory and working skills while the establishments took care of apprenticeship. Evaluation was cooperatively made by both parties.

2. The course the establishments needed was on electrical wiring in gasoline injection engines. The course consisted of 45 hour study of theory and working skills in the college and 15 hour apprenticeship in the establishments.

3. Regarding the course organization, 43 applicants applied to join the program. However, only 10 were admitted. All studied the theory and working skills for 45 hours in the college and practiced their skills in Wanna Service Garage for 15 hours. The trainees were taught by garage mechanic specialists. According to the evaluation, the mean of the trainees' achievement was 82.95%.

4. With respect to the model evaluation, it was found, as a whole and by-item questions, that the college administrators were satisfied with the model at a highest level ($\bar{x}=4.61$). The detailed investigation showed that only two questions were responded at a high level. They were the items related to an increase of applicant number in the course and the number of trainees finishing the course. For the entrepreneurs, they were satisfied, as a whole and by-item questions, with the program at a highest level too ($\bar{x}=4.71$). Nevertheless, their satisfaction on the item related to convenience in sending their mechanics to join the program was rated at a high level. The teachers were found satisfactory with the program both as a whole

and by-item questions, at a highest level ($\bar{X}=4.79$). The mechanic specialists' satisfaction with the course as a whole was at a highest level ($\bar{X}=4.50$). Nonetheless, three questions were rated satisfactory at a high level; length of apprenticeship period, exchange of experience between college teachers and specialists, and the educational organization model. After finishing the course, the trainees expressed that they were satisfied with the program at a highest level. ($\bar{X}=4.74$).

Keywords: model, course, garage, specialists

1. บทนำ

ปัจจุบันเทคโนโลยีด้านอุตสาหกรรมรถยนต์ได้มีการพัฒนาให้มีความก้าวหน้าไปอย่างมาก โดยมีการนำระบบอิเล็กทรอนิกส์มาควบคุมการทำงานระบบต่าง ๆ ของรถยนต์ เพื่อเพิ่มสมรรถนะ ความสะดวกสบายในการขับขี่ ตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคและความสะดวกได้เปรียบทางการค้า

การนำระบบอิเล็กทรอนิกส์มาควบคุมการทำงานระบบต่าง ๆ ของรถยนต์และจำนวนของรถยนต์ที่เพิ่มมากขึ้นทุกวัน ส่งผลให้สถานประกอบการที่ดำเนินกิจการธุรกิจอู่ซ่อมรถยนต์จะต้องมีการจัดเตรียมช่างที่มีความรู้ ทักษะ ในการตรวจซ่อมและบำรุงรักษารถยนต์ที่ใช้เทคโนโลยีรถยนต์สมัยใหม่ให้มีจำนวนเพียงพอ อู่ซ่อมรถยนต์สามารถแบ่งตามลักษณะการบริการและความชำนาญออกเป็น 3 ประเภทได้แก่

1. ศูนย์บริการซ่อมบำรุงรถยนต์
2. อู่ซ่อมรถยนต์ที่มีความชำนาญเฉพาะในบางยี่ห้อ
3. อู่ซ่อมรถยนต์ทั่วไป ส่วนใหญ่เป็นอู่ซ่อมบำรุงรถยนต์ขนาดเล็ก

ในการดำเนินกิจการธุรกิจอู่ซ่อมรถยนต์ ศูนย์บริการซ่อมบำรุงรถยนต์จะไม่ประสบปัญหาเรื่องการจัดเตรียมช่างที่มีความรู้ ทักษะ ในการตรวจ

ซ่อมและบำรุงรักษารถยนต์ เนื่องจากจัดตั้งโดยบริษัทตัวแทนจำหน่ายรถยนต์ เพื่อให้บริการแก่รถยนต์ยี่ห้ออื่น ๆ หลังการขาย จึงได้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยี ความรู้ ทักษะในการตรวจซ่อมและบำรุงรักษาจากบริษัทผู้ผลิตรถยนต์ อู่ซ่อมรถยนต์ที่มีความชำนาญเฉพาะในบางยี่ห้อ จะมีมาตรฐานการซ่อมใกล้เคียงกับศูนย์บริการซ่อมบำรุงรถยนต์เจ้าของส่วนใหญ่จะเคยผ่านงานเป็นหัวหน้าช่างในศูนย์บริการซ่อมบำรุงรถยนต์มาก่อนและมีเงินทุนสูง จึงไม่ประสบปัญหา แต่อู่ซ่อมรถยนต์ทั่วไปส่วนใหญ่จะเป็นอู่ซ่อมบำรุงขนาดเล็ก มีข้อจำกัดในเรื่องเครื่องมือ อุปกรณ์ในการซ่อมที่มีราคาสูงและมักจะประสบปัญหาในการขาดแคลนช่างที่มีความรู้ ทักษะในการตรวจซ่อมและบำรุงรักษารถยนต์ โดยเฉพาะรถยนต์ที่ใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย ดังนั้นจึงมีความจำเป็นที่จะต้องพัฒนาช่างของตนเองให้มีความรู้และทักษะในการปฏิบัติงานเพิ่มขึ้นโดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วน of งานที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีรถยนต์สมัยใหม่ แต่ในการพัฒนาบุคลากรต้องไม่กระทบเวลาในการปฏิบัติงาน ที่สำคัญก็คือความรู้และทักษะที่ได้รับจะต้องตรงกับสภาพงานจริงในสถานประกอบการ

วิทยาลัยสารพัดช่าง เป็นสถานศึกษาสังกัดคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ซึ่งมีการฝึกหลักใน

การจัดการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันให้กับบุคลากรของสถานประกอบการและประชาชนทั่วไป แต่ผลการจัดการศึกษาในวิทยาลัยสารพัดช่างประสบปัญหาเกี่ยวกับ ผู้มีเรียนมีจำนวนน้อย ผู้เรียนออกกลางคัน อีกทั้งยังมีแนวโน้มเรียนจบหลักสูตรลดลง และบางแห่งไม่สามารถเปิดทำการเรียนการสอนได้เลย ซึ่งสรุปได้เกิดจากสาเหตุ 3 ประการ คือ

1. หลักสูตรวิชาชีพพระยะสันที่ใช้กันอยู่
2. ครูผู้สอนมีความรู้ทางด้านทฤษฎีและทักษะปฏิบัติงานพื้นฐาน แต่ยังขาดทักษะปฏิบัติงานอาชีพ
3. มาตรฐานการศึกษาเหมาะสมกับการสอนทฤษฎีและฝึกทักษะปฏิบัติงานพื้นฐาน ไม่เหมาะสมกับการฝึกทักษะปฏิบัติงานอาชีพ

ผู้วิจัย จึงได้มีแนวคิดที่จะพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษา โดยใช้ความร่วมมือระหว่างสถานศึกษา ประเภทวิทยาลัยสารพัดช่างกับสถานประกอบการ ประเภทอู่ซ่อมรถยนต์ทั่วไป โดยเลือกใช้ความพร้อมของสถานศึกษาที่สามารถพัฒนาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันได้ตรงตามความต้องการของสถานประกอบการ ครูผู้สอนมีความรู้เนื้อหาทฤษฎีและทักษะปฏิบัติงานพื้นฐานเป็นอย่างดี อีกทั้งสถานศึกษามีวัสดุ ครุภัณฑ์ที่เหมาะสมกับการจัดการศึกษาในส่วนของเนื้อหาทฤษฎีและทักษะปฏิบัติงานพื้นฐาน ส่วนสถานประกอบการมีผู้ชำนาญงานในอาชีพนั้น ๆ และมีงานจริงที่เหมาะสมกับการจัดการศึกษาในส่วนของทักษะปฏิบัติงานอาชีพ ซึ่งการดำเนินงานสถานศึกษาเป็นผู้รับผิดชอบในการจัดการศึกษาเนื้อหาทฤษฎีและทักษะปฏิบัติงานพื้นฐาน ส่วนสถานประกอบการเป็นผู้รับผิดชอบการจัดการศึกษาทักษะปฏิบัติงานอาชีพ

2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1 เพื่อกำหนดรูปแบบการจัดการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน ให้มีความเหมาะสมกับความต้องการพัฒนาบุคลากรของสถานประกอบการประเภทอู่ซ่อมรถยนต์ทั่วไป
- 2 เพื่อพัฒนาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันให้มีความเหมาะสมกับการจัดการศึกษาตามรูปแบบที่ได้พัฒนาขึ้น

3 สมมติฐานการวิจัย

- 1 สถานประกอบการ มีความสนใจส่งบุคลากรเข้ามาสวมครเรียนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน มีสัดส่วนไม่น้อยกว่า 3:1 เมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนที่รับเข้าเรียน จำนวน 10 คน
- 2 ผู้เรียนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันตามรูปแบบที่ได้พัฒนาขึ้น เรียนครบหลักสูตร มีจำนวนไม่น้อยกว่าร้อยละ 90
- 3 ผู้เรียนตามรูปแบบที่ได้พัฒนาขึ้น จำนวนไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 80
- 4 เจ้าของสถานประกอบการ มีความพึงพอใจต่อผลการปฏิบัติงานของผู้จบการศึกษาในระดับพอใจมากขึ้นไป (>3.5)
- 5 ผู้จบการศึกษา ผ่านเกณฑ์การประเมินผลการปฏิบัติงานในระดับดีขึ้นไป (>3.5)
- 6 ผู้ที่เกี่ยวข้อง มีความพึงพอใจต่อรูปแบบการจัดการศึกษาในระดับพอใจมากขึ้นไป (>3.5)

4 ขอบเขตงานวิจัย

- 1 พัฒนาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน ตามข้อมูลการสำรวจความต้องการพัฒนาบุคลากรของสถานประกอบการ โดยคัดเลือกจากความต้องการ 5 อันดับแรก ดังนี้

1.1 ช่างเดินสายไฟเครื่องยนต์แก๊สโซลีน
หัวฉีด

1.2 ช่างบริการระบบไฟฟ้าอุปกรณ์อำนวยความสะดวก

1.3 ช่างบริการเครื่องยนต์แก๊สโซลีน
หัวฉีด

1.4 ช่างบริการระบบเกียร์อัตโนมัติ
ควบคุมด้วยอิเล็กทรอนิกส์

1.5 ช่างบริการระบบเบรกป้องกันล้อล็อก
ตาย

2. พัฒนาวัสดุการเรียนการสอน สำหรับใช้
ในการจัดการศึกษาตามรูปแบบที่ได้พัฒนาขึ้นใน
รายวิชาที่สถานประกอบการมีความต้องการพัฒนา
บุคลากรเป็นอันดับหนึ่ง คือ ช่างเดินสายไฟ
เครื่องยนต์แก๊สโซลีนหัวฉีด

3. การจัดการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยะ
สั้นตามรูปแบบที่ได้พัฒนาขึ้น ดำเนินการใน
วิทยาลัยสารพัดช่างสระบุรีและอู่ซ่อมรถยนต์ทั่วไป
ในจังหวัดสระบุรี

4. ระยะเวลาในการวิจัยครั้งนี้มีรายละเอียด
ดังนี้

4.1 จัดการศึกษาตามรูปแบบที่ได้
พัฒนาขึ้น ในระหว่างเดือนพฤศจิกายนถึงเดือน
ธันวาคม 2553

4.2 ติดตามผลความพึงพอใจของเจ้าของ
สถานประกอบการที่มีต่อผลการปฏิบัติงานของ
บุคลากรตนเองที่จบการศึกษา ในเดือนมกราคม
2554

4.3 ติดตามผลการปฏิบัติงานของผู้จบ
การศึกษา ในเดือนมิถุนายน 2554
ประโยชน์ของผลการวิจัย

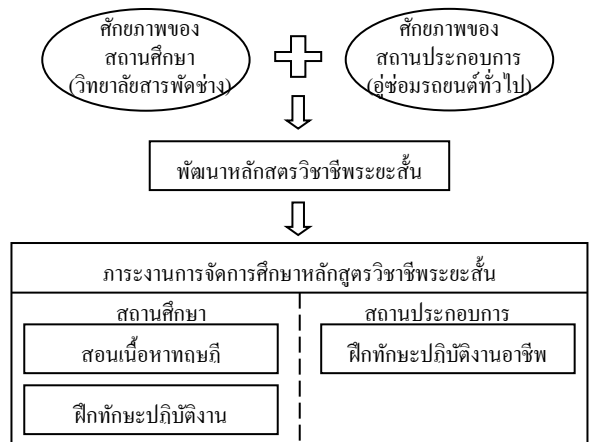
1. วิทยาลัยสารพัดช่าง ที่ประสบปัญหาหา

เกี่ยวกับการจัดการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้น
ผู้อำนวยการสถานศึกษาสามารถนำรูปแบบการจัด
การศึกษาไปเป็นต้นแบบ ให้กับครูผู้สอนแผนกวิชา
ต่าง ๆ นำไปดำเนินการจัดการศึกษา

2 เจ้าของสถานประกอบการ มีโอกาสเป็น
ส่วนร่วมในการจัดการศึกษา เพื่อพัฒนาบุคลากรให้
ตรงกับความต้องการของสถานประกอบการทั้งด้าน
ความรู้ ทักษะและเจตคติ

5. การดำเนินการวิจัย

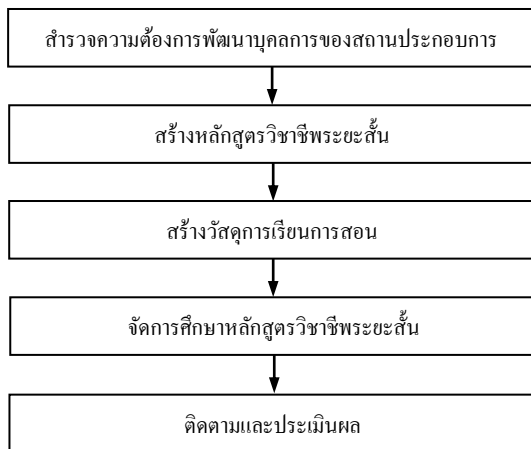
การจัดการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นใช้
รูปแบบความร่วมมือกันระหว่างสถานศึกษาและ
สถานประกอบการ

ภาพที่ 1 กำหนดกรอบแนวคิดของรูปแบบการจัดการศึกษา

1. เมื่อกำหนดกรอบแนวคิดของรูปแบบแล้ว
จึงให้ผู้ที่เกี่ยวข้องซึ่งประกอบด้วย ผู้บริหาร
สถานศึกษา ครูผู้สอน และเจ้าของสถาน
ประกอบการประเมินความเป็นไปได้ของกรอบ
แนวคิด ผลที่ได้ คือ ผู้ที่เกี่ยวข้องทุกกลุ่มเห็นด้วย
และยินดีร่วมมือจัดการศึกษาตามกรอบแนวคิด

หลังจากศึกษาความเป็นได้ของกรอบแนวคิดแล้ว จึงกำหนดรายละเอียดของรูปแบบการจัดการศึกษา โดยมีรายละเอียดดัง ภาพที่ 2

ภาพที่ 2 รูปแบบการจัดการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น

เมื่อนำรายละเอียดของรูปแบบไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 9 คน ประเมินความเหมาะสมพบว่า ผู้เชี่ยวชาญ ส่วนใหญ่มีความเห็นว่ารายละเอียดของรูปแบบความเหมาะสม

2. การพัฒนาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น

ได้มีการพัฒนาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นขึ้นมา จำนวน 5 รายวิชา ตามข้อมูลจากการสำรวจความต้องการพัฒนาบุคลากรใน 5 อันดับแรก ซึ่งได้ผ่านการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 7 คน แล้วว่ามีความเหมาะสมในการจัดการศึกษาตามรูปแบบที่ได้พัฒนาขึ้น นอกจากนี้มีการสร้างวัสดุการเรียนการสอน ซึ่งประกอบไปด้วย แผนบทเรียน ใบเนื้อหา ใบงาน ใบแบบฝึกหัด แผ่นภาพ สื่อคอมพิวเตอร์และชุดฝึกเดินสายไฟเครื่องยนต์ แก๊สโซลีนหัวฉีด สำหรับใช้ในการจัดการศึกษาในหลักสูตรที่ได้พัฒนาขึ้นในรายวิชาช่างเดินสายไฟเครื่องยนต์แก๊สโซลีนหัวฉีด ซึ่งสถานประกอบการมี

ความต้องการพัฒนาบุคลากรสูงสุด และวัสดุการเรียนการสอนเหล่านี้ได้ผ่านประเมินความเหมาะสมและปรับปรุงตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญจำนวน 7 คนแล้ว

3 การดำเนินการจัดการศึกษาตามรูปแบบการจัดการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นในรายวิชาช่างเดินสายไฟเครื่องยนต์แก๊สโซลีนหัวฉีด ได้ดำเนินการดังนี้

3.1 จัดการศึกษาเนื้อหาทฤษฎีและทักษะปฏิบัติงานพื้นฐานโดยครูผู้สอน ซึ่งจัดการศึกษาในวิทยาลัยสารพัดช่างสระบุรี จำนวน 45 ชั่วโมง

3.2 จัดการศึกษาทักษะปฏิบัติงานอาชีพโดยผู้ชำนาญงานและใช้งานจริงในการฝึกทักษะปฏิบัติงานอาชีพ ซึ่งจัดการศึกษาที่อุวรรณเชอร์วิส จำนวน 15 ชั่วโมง

3.3 เมื่อจัดการศึกษาครบตามหลักสูตรพบว่า ผู้เรียน จำนวน 10 คน เรียนครบหลักสูตรร้อยละ 100 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่า ร้อยละ 80 จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 90 และมีค่าเฉลี่ยรวม 82.95 เปอร์เซนต์

4 การประเมินผลรูปแบบการจัดการศึกษาการประเมินผลรูปแบบการจัดการศึกษาปรากฏผลดังนี้

4.1 ประเมินจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนทั้งหมด จำนวน 10 คน โดยผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมากกว่าร้อยละ 80 จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 90 และได้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนน้อยกว่าร้อยละ 80 จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 10

4.2 ประเมินจากผลของระดับความพึงพอใจของเจ้าของสถานประกอบการที่มีต่อผลการ

ปฏิบัติงานของผู้จบการศึกษา อยู่ในระดับพอใจมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยรวม 4.63

4.3 ประเมินจากผลการปฏิบัติงานของผู้จบการศึกษา อยู่ในระดับดีมาก โดยมีค่าเฉลี่ยรวม 4.86

4.4 ประเมินจากผลของระดับความพึงพอใจของผู้ที่เกี่ยวข้องที่มีต่อรูปแบบการจัดการศึกษา ซึ่งพบว่า ผู้บริหารสถานศึกษา มีความพึงพอใจระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยรวม 4.61 เจ้าของสถานประกอบการ มีความพึงพอใจระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยรวม 4.71 ครูผู้สอน มีความพึงพอใจระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยรวม 4.79 ผู้ชำนาญงาน มีความพึงพอใจระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยรวม 4.50 และผู้จบการศึกษา มีความพึงพอใจระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยรวม 4.74

6. สรุปผลการวิจัย

รูปแบบการจัดการศึกษาที่กำหนดขึ้น เริ่มจากสำรวจความต้องการพัฒนาบุคลากรของอยู่หอรถยนต์ทั่วไป เพื่อให้ได้ข้อมูลความต้องการของสถานประกอบการ ว่าต้องการพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้และทักษะในงานใด รวมทั้งเวลาที่เหมาะสมในการส่งบุคลากรเข้าร่วมจัดการศึกษา เมื่อได้ข้อมูลมาแล้ว ก็สร้างหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้น จำนวน 5 รายวิชา ตามข้อมูลความต้องการ 5 อันดับแรก และสร้างวัสดุการเรียนการสอน รายวิชาที่สถานประกอบการต้องการพัฒนาบุคลากรมากที่สุด คือ ช่างเดินสายไฟ เครื่องยนต์แก๊สโซลีนหัวฉีด ซึ่งหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นและวัสดุการเรียนการสอนที่สร้างขึ้นได้ผ่านการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญว่ามีความเหมาะสมสำหรับใช้ในการจัดการศึกษาตามรูปแบบที่ได้พัฒนาขึ้น จัดการศึกษาในวิทยาลัยสารพัดช่าง

สระบุรีและอุวรรณชาเซอร์วิส โดยมีผู้เรียน จำนวน 10 คน ซึ่งผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าร้อยละ 80 จำนวน 9 คน มีค่าเฉลี่ยรวม 82.95 เปอร์เซนต์

7. ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1 การจัดการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้น ถ้าต้องการให้ผู้เรียนมีจำนวนมากต้องทำการชี้แจงรายละเอียดของรูปแบบการจัดการศึกษาให้สถานประกอบการและให้มีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้น จะได้สอดคล้องกับความต้องการและตรงกับงานที่ทำในสถานประกอบการ จึงจะส่งผลให้สถานประกอบการส่งบุคลากรให้เข้าร่วมการจัดการศึกษา

2 การจัดการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้น ถ้าต้องการให้ผู้เรียนจบการศึกษาและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง หลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นจะต้องมีลักษณะเป็นงานเดี่ยวและระยะเวลาที่ใช้ต้องเหมาะสม รวมถึงการจัดการศึกษาในส่วนของทักษะปฏิบัติงานอาชีพ ต้องให้ผู้ชำนาญงานในงานอาชีพนั้น ๆ เป็นผู้สอนและใช้งานจริงสำหรับฝึกทักษะปฏิบัติงานอาชีพ เพื่อเป็นการสร้างแรงจูงใจให้กับผู้เรียนได้ว่า เมื่อจบการศึกษาไปแล้ว ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้รับ ไปปฏิบัติงานในสถานประกอบการได้เลย

3 รูปแบบการจัดการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้น ได้ผ่านการประเมินจากผู้เกี่ยวข้องแล้วว่ามีความเหมาะสม ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและผู้ที่ยังไม่จบการศึกษาไปแล้ว สามารถนำความรู้และทักษะที่ได้รับ ไปปฏิบัติงานในสถานประกอบการได้ จนเป็นที่พึงพอใจของเจ้าของสถานประกอบการ สถานศึกษาที่ประสบปัญหาการจัด

การศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน สามารถนำรูปแบบนี้ไปใช้ในการจัดการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันได้เลย

8. กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาของ รองศาสตราจารย์ ดร.วราภรณ์ ศรีวงษ์กุล และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมภพ คลับแก้ว อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ซึ่งได้ให้คำแนะนำ แก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ อันเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการวิจัย ผู้วิจัยขอขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอบพระคุณอาจารย์จิระวัฒน์ ขวลิศ อดีตผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่างสระบุรีที่ให้ออกาสในการลาศึกษาต่อในครั้งนี้ ขอบพระคุณอาจารย์ประจวบ แก้วเขียว ผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่างสระบุรี ที่ให้คำแนะนำ และสนับสนุนงบประมาณในการวิจัยครั้งนี้

ขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่ได้สละเวลาในการให้คำแนะนำ ในการทำวิจัย ขอบพระคุณ ผู้ชำนาญงานและเจ้าของสถานประกอบการที่เข้าร่วมการจัดการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน ทำให้การวิจัยในครั้งนี้สำเร็จลุล่วงเป็นอย่างดี

ขอบพระคุณผู้มีส่วนช่วยเหลือท่านอื่นๆ ที่ไม่ได้กล่าวนามในที่นี้ซึ่งมีส่วนสำคัญอย่างยิ่งที่ทำให้การวิจัยในครั้งนี้สำเร็จได้ด้วยดี

ท้ายสุดนี้ ขอบพระคุณ คุณแม่ยินดี ย้อยเสวีรัฐฤทธิ์ นางกมลทิพย์ ย้อยเสวีรัฐฤทธิ์ พร้อมบุตรและธิดาที่เป็นกำลังใจในการทำวิจัยครั้งนี้เป็นอย่างดี

6. เอกสารอ้างอิง

- [1]. กรมพัฒนาธุรกิจการค้า. ธุรกิจอยู่ซ่อมรถยนต์. กระทรวงพาณิชย์, 2548. (เป็นบทความออนไลน์) สืบค้น วันที่ 20 มีนาคม 2550 จาก <http://www.dbd.go.th/thai/develop/car.doc>
- [2]. กัญญา วีรวรรณชน. การศึกษาสภาพการจัดการระบบทวิภาคี ของสถานศึกษากรมอาชีวศึกษา เขตภาคเหนือ ในเชิงระบบ. ศูนย์นิเทศอาชีวศึกษาภาคเหนือ หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2542.
- [3]. จุมพจน์ วณิชกุล. การพัฒนารูปแบบหลักสูตรและการเรียนการสอนแบบบูรณาการสำหรับวิชาศึกษาทั่วไปในมหาวิทยาลัยราชภัฏ. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาอุดมศึกษา ภาควิชานโยบายการจัดการ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2549.
- [4]. ดาว สมศรีโหม่ง. แนวทางการพัฒนาความร่วมมือกับสถานประกอบการใน การจัดการศึกษาของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2548.
- [5]. บรรเลง สรนิลและคณะ. รายงานการวิจัยเส้นทางการศึกษาค้า อาชีวศึกษาและเทคโนโลยี. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ห้างหุ้นส่วนจำกัด ภาพการพิมพ์, 2548.
- [6]. ประสาน ประวิตรุ่งเรือง. การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมคอมพิวเตอร์สำหรับผู้บริหารสถานประกอบการ. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและพัฒนาหลักสูตรภาควิชาบริหารเทคนิคศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ, 2548.
- [7]. พนา บัวจุม. การศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาหลักสูตรวิชาชีพ พระยะสัน ที่มีต่อการปฏิบัติงานด้านการสอนของครูอาจารย์วิทยาลัย สารพัดช่างภูเก็ต กองการศึกษาอาชีว กรมอาชีวศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยทักษิณ, 2544.

- [8]. พรนิภา โรจน์วิลาวัลย์. การมีส่วนร่วมของสถานประกอบการในการจัดการอาชีวศึกษาของสถานศึกษา กลุ่มภาคกลาง สังกัดกองวิทยาลัยอาชีวศึกษา กรมอาชีวศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2544.
- [9]. ไพโรจน์ จิวลัทธิประไพ. การประเมินหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น พุทธศักราช 2540 ประเภทวิชา ช่างอุตสาหกรรม สาขาวิชาช่างยนต์ วิชาช่างซ่อมเครื่องยนต์ แก๊สโซลีน 150 ชั่วโมง. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี, 2548.
- [10]. ไพโรจน์ สติธยากร. การพัฒนารูปแบบฝึกอบรมเทคนิคการสอนงานปฏิบัติในหน่วยงาน. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรอุตสาหกรรมดุสิตบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและพัฒนาหลักสูตร ภาควิชาบริหารเทคนิคศึกษามัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ, 2547.
- [11]. สีนชัย เก่งนำชัยตระกูล. การศึกษารูปแบบการพัฒนาอาจารย์ผู้สอนสาขาช่างกลโรงงานและ/หรือเทคนิคการผลิต โดยความร่วมมือระหว่างสถาบันการอาชีวศึกษากับสถานประกอบการ. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรอุตสาหกรรมดุสิตบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและพัฒนาหลักสูตร ภาควิชาบริหารเทคนิคศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ, 2547.
- [12]. ประสาน ประดิษฐ์เรือง. การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมคอมพิวเตอร์สำหรับผู้บริหารสถานประกอบการ. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรอุตสาหกรรมดุสิตบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและพัฒนาหลักสูตร ภาควิชาบริหารเทคนิคศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ, 2548.
- [13]. สืบสกุล แสงธำรง. การศึกษาสภาพปัญหาการจัดการอาชีวศึกษา ระบบทวิภาคี ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมในสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรอุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารอาชีวศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, 2542.
- [14]. สุดารัตน์ คุรุทกะ. การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อสร้างสมรรถนะที่พึงประสงค์ของหัวหน้าพยาบาลในระบบบริการสุขภาพในอนาคต. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการพัฒนารัพยากรรมนุษย์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2544.
- [15]. อนันท์ งามสะอาด. การจัดการศึกษาอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีด้วยหลักการมีส่วนร่วม: กรณีวิทยาลัยเทคนิคเดชอุดม. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรดุสิตบัณฑิต สาขาวิชาการบริหาร การศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2549.
- [16]. อัมพร พิรพลานันท์. การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมอาจารย์ในการจัดทำ หลักสูตรสถานศึกษา (ฐานสมรรถนะ). วิทยานิพนธ์ครุศาสตร อุตสาหกรรมดุสิตบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและพัฒนาหลักสูตร ภาควิชาบริหารเทคนิคศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ, 2548.